

[Aksel Larsen.]

ærede foregaaende Ordførere, nemlig at ved Thyborøn er der ikke Plads til en By. Hvis man laver Thyborøn Havn og Kanal efter dette Projekt, maa det være Meningen, at der skal være en ordentlig Havn derinde; ellers skal man kalkulere adskillige Millioner Kroner paa at bygge en god Havn i Nissum Bredning, hvor man skal ind gennem Kammerlusen for at komme til Havnen. Det er ikke med i Projektet, men hvis man giver sig til at bygge en større Havn ved Thyborøn, saa vokser der en større By op, og den er der simpelt hen ikke Plads til.

Vi har i Udvalget spurgt Ministeriet, hvordan det er med det, men vi har faaet det Svar, som er aftrykt i Betænkningen, og som jeg beklager at jeg ikke kan være tilfreds med; det er udarbejdet i Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg tror nok, man bør lade virkelige Byplanfolk — de findes vel i Indenrigsministeriet — foretage Beregninger over, hvorledes et Bysamfund i Thyborøn vil udvikle sig, hvis man foretager alle disse Ting. Jeg tvivler derfor meget stærkt paa, om de Beregninger, der er gjort i Ministeriet for offentlige Arbejder over Thyborøns Udvikling, naar man laver dette, holder Stik, og enhver maa sige sig selv, at det kan ikke gaa, der er ikke Plads til en væsentlig større Bebyggelse ved Thyborøn, der er ikke Vand derude, og det er svært med Jernbanen dertil o. s. v.; Opland er der heller ikke.

Hvorfor skal man saa have det dér? Hvis man endelig vil have Indsejling til Limfjorden fra Vest, er der Plads til en By ved Agger, en meget stor By; der kan anlægges Jernbaneforbindelse, og den kan saa blive Havneby for Sydthy, som savner en Havneby. Ogsaa det taler for, at man i givet Fald vælger at lave Gennembrudet ved Agger.

Af alle disse Grunde er vi Tilhængere af, at man ikke skal fremme Sagen nu, men at man skal udsætte den. Man siger: vi maa have en Ende paa den, det har været i 10 Aar, og det kan ikke blive ved. Ja, det har været i 10 Aar, men i 5—6 af disse 10 Aar har der været Krig og Tyskere i Landet, saa de kan ikke tælle med. Naar det saa viser sig, at afgørende Muligheder ikke har været undersøgt, og at det samtidig er saadan, at man ikke kan komme i Gang med Arbejdet det første Aar eller de første Par Aar, saa kan det ikke haste saadan, at Forslaget ubetinget maa gennemføres nu og ikke engang kan vente i 2 Maaneder, til man kan foretage nogle Undersøgelser ved Agger og overveje Sagen lidt nøjere.

Man siger, at Thyborøn By maa vide, om de kan bygge ny Skole og saadan. Men det er dog ikke saa afgørende, at vi derfor maa sige: nu bevilger vi 100 Mill. Kr. og udsætter os for den enorme Risiko. Vi maa vel kunne finde en Form for at udsætte det. Det er saadan, at før man skal kunne gaa i Gang, maa man udarbejde nye detaillerede Planer, man maa foretage nye Dybdepejlinger ud for Thyborøn; de kan først foretages næste Aar, før den Tid kan man ikke lave Planerne endeligt færdige. Der skal bygges to Sandpumpere; før man kan tage fat paa Dæmningen; det er det første, der skal tages fat paa. Disse Sandpumpere skal bygges, Jern har man ikke, man skal være heldig, hvis de kan bygges i Løbet af 1 Aar. Men for min Skyld kan man begynde at bygge Sandpumperne i Morgen, saa spildes der ingen Tid, men lad os bruge nogle Maaneder til at faa foretaget supplerende Undersøgelser, og vi kan nok blive færdige med de endelige Planer, enten det skal være ved Thyborøn eller Agger eller Hanstholm, eller hvor det skal være, inden Sandpumperne er færdige, og dem bliver der Brug for under alle Omstændigheder, for selv hvis vi lukker totalt, skal man have bygget denne Dæmning bag Tangerne.

Det, vi derfor henstiller til det høje Ting, er, at man ikke fremmer Sagen nu. Vi foreslaar ikke det høje Ting, at man forkaster Ministerens Lovforslag, vi foreslaar ikke, at man standser Overgangen til tredje Behandling, men vi henstiller, at man lader Sagen hvile i Sommer og beder Vandbygningsvæsenet, og hvem det ellers maatte være, foretage supplerende Undersøgelser og Overvejelser i disse Sommermaaneder, saa vi paa Grundlag af dem, naar vi mødes igen i September, kan tage Stilling til Sagen. Saa maa vi se, om vi vil fremme den, eller sige: nu er der dukket andre Muligheder op, saa nu vil vi maaske se os om efter en anden Løsning.

Jeg synes ogsaa, den højtærede Minister maatte kunne gaa med paa dette. Der gaar ingen Kanter af ham, selv om han gaar med paa dette. Der er ikke noget at sige til, at den højtærede Minister kommer med dette Forslag, som laa delvis udarbejdet i Forvejen fra Teknikernes Side, og maaske er det prisværdigt, at den højtærede Minister har kunnet overvinde sig selv og har forladt sit oprindelige Standpunkt angaaende total Lukning, fordi han har anset det nu foreslaaede for gennemførligt. Men hvorfor skal vi absolut forcere Sagen frem og sige, at nu skal den gennemføres i de sidste Dage af Rigsdagssamlingen, saa Loven bliver endeligt